

[Wilhelm]

er kunstigt små, for det er korrekt med de 6 pct., skatteministeren har brugt, når han i overskriften skriver enfamiliehus. De 5 pct., hr. Hagen Hagensen taler om, er jo ejerboliger generelt, og det skyldes jo, at ejerlejlighederne er steget mere end dobbelt så meget i den periode, vi taler om her. Men det er små tal. De er dog ikke så små, som der står et sted, nemlig 37 kr., det er en trykfejl, men det er små tal, det drejer sig om. Ikke desto mindre gælder den skæve behandling af pensionister i forhold til andre også i de tilfælde, hvor det bestemt ikke er små tal, for de små tal er dem, der følger gennemsnittet, og vi ved fra alle vurderinger, at der er enormt store udsving. Der kan godt blive enorme udsving her, hvor nogle familier kommer ud i lejeværdiforhøjelser på flere tusinde kroner, og da kan det virkelig mærkes, at man lader pensionisternes relative lejeværdi stige med 4,5 pct. ved det nye system, mens man lader andre menneskers relative lejeværdi i gennemsnitssituationen stige med kun 2,4 pct. Vi synes, det er en meget uheldig og asocial fordeling, man her har lavet. Vi synes samtidig, det er en udhuling af lejeværdien, og når regeringens seneste begrundelse er, at dette indgik i miniskatteforliget fra sidste år, og vi så oplever, at det vil de partier, der var med til det dengang, ikke engang stå ved, så fatter jeg ikke, at regeringen lader sig binde af dette, at de ikke kommer med noget ordentligt, som ikke udhuler lejeværdien, og som har en bedre social fordeling end dette, der er helt urimeligt hårdt over for gruppen over 67 år.

Arne Bjerregaard (KrF):

Der bor vel et par millioner mennesker i parcelhuse, derfor så megen politisk varsomhed med hensyn til lovgivningen på dette område, selv om det kun drejer sig om håndøre.

Lad mig straks sige, at vi gik ind i et forlig med socialdemokratiet sidste forår netop om det forslag, som foreligger her, og det er fremsat helt nøjagtigt, som vi indgik forlig om i sin tid. I det hele taget var miniskatteforliget sidste år et udmærket forlig, som vi gerne vedstår; derfor vedstår vi også det forslag, som her er fremsat. Jeg mener, at alt andet ville være at gå på akkord med almindelig hæderlighed.

Jeg kunne have lyst til over for visse negative bemærkninger om det fremsatte forslag at fremdrage visse rariteter fra de historiske annaler, men jeg skal undlade det, da næppe alle mine venner ville synes om det. Men min tidligere ven, skatteministeren, har jeg dog noteret mig nu må søge et samarbejde med SF, og SFs klare signaler her med bestemte forlangender, for at de kunne gå med til et bestemt forslag, gør jo, at jeg selvfølgelig må ønske skatteministeren lykke til; jeg tror, han har brug for det, hvis han skal komme helskindet igennem med dette forslag med det parti. Men selvfølgelig kunne det da være rart at få at vide heroppefra, om skatteministeren allerede har givet tilsagn til SF, og det bare var en formssag, at SF skulle fremlægge sine krav her, for at skatteministeren så skulle være nødt til at sige ja for at få sit flertal igennem. Jeg håber ikke, at det sidste er rigtigt, men jeg vil da gerne have det afkræftet eller bekræftet af skatteministeren.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Jeg takker for de kommentarer, der er kommet fra nogle partiers side til det foreliggende forslag. Det er jo gribende at være tilbage i folketinget og høre de varmhjertede taler til fordel for parcelhusejerfolket. Det er gribende at høre de stærke ord om disse voldsomme skattestigninger, regeringen har planlagt over for parcelhusejerne. Jeg vil ikke sige, at det er udtryk for, at repræsentanter for visse borgerlige partier ikke er i stand til at sætte millioner og milliarder i forhold til hinanden og vurdere, hvor meget 62 kr. er i et årsbudget for en familie, men man kunne jo fristes til at tro, at det var det, der var tilfældet, når man har hørt talerne fra venstres og de konservatives side. Jeg skal gøre opmærksom på, at det, vi taler om her, det, der ligger i forslaget, er et reelt fald i lejeværdiens tyngde i familiernes budget, noget, som vi ellers historisk set kun har gennemført fra 1980 til 1981 af samme størrelse, som der her er tale om.

Jeg skal også gøre opmærksom på, at diskussionen om en forhøjelse af fradragsretten for vedligeholdelsesudgifter i ejerboliger er fejlplaceret i den sammenhæng, hvori man her prøver at rejse den fra forskellige borgerlige partiers side. Den gamle ubegrænsede fradragsret for vedligeholdelsesudgifter i ejer-